

РЕШЕНИЕ

№ 5182

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20231110146496 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба вх.№ 233857/18.08.2023 г. по описа на СРС, депозирана от Р. Ж. С., ЕГН *****, гр. София, ул. Боян Магесник № 106, и съдебен адрес: гр. София, ж.к. Сухата река, бл.214, ап. 107, чрез адвокат П. И. Г., против „” АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Г. М. Димитров № 1, представлявано от Бисер И., .в, с която е предявен е иск по чл. 432, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД за сумата 1000 лв., предявен като частичен иск от 5000 лв., за нанесени имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на депозирането на исковата молба до окончателното изплащане, заедно с направените по делото разноски.

С протоколно определение от 13.02.2024 г. съдът по искане на ищеца е на основание чл.214 ГПК е допуснал изменение на предявения иск, като увеличава размера на иска до размера от 2477,41 лева.

В исковата молба се твърди, че на 06.08.2023 г. в гр. София на ул. Еровете срещу № 7 е настъпило пътнотранспортно произшествие между т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № . и л.а. марка „Ауди Ку7“ с рег. № ., като виновен за настъпване на произшествието бил водачът на товарния автомобил, който извършвайки маневра за паркиране станал причина за настъпване на сблъсък с паркирания на ул. . Еровете л.а. марка „Ауди Ку7“ с рег. № .. Сочи, че водачът на товарния автомобил е действал в противоречие с предписанията на чл. 25, ал. 1 от Закона за движение по пътищата при извършване на маневрата за паркиране. Сочи, че бил съставен протокол за ПТП от 6.8.2023 г., като в него водачът на товарния автомобил саморъчно бил записал, че приема вината за настъпване на ПТП-то. Сочи, че увредения лек автомобил е негова собственост. Вследствие на удара върху лекия автомобил, собственост на ищеца, били нанесени множество увреждания, като служител на ответника отказал да опише повредата на предния капак. Твърди, че за товарния автомобил е сключена валидна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, валидна към датата на настъпване на произшествието, поради което ищецът завел претенция

за доброволно плащане при застрахователя на виновния водач. Извършен бил оглед на автомобила, представени били исканите от застрахователя документи, като било одобрено и изплатено застрахователно обезщетение в полза на ищеца в размер на 430.91 лв. на 11.08.2023 г. Твърди, че не е съгласен с размера на изплатеното обезщетение и твърди, че не съответства на причинените повреди по автомобила му. Претендира, че вредите възлизат общо на 5430.91 лв., от които застрахователят е заплатил едва сумата от 430.91 лв., поради което непогасена е останала сумата от 5000 лв. Претендира част от тази сума в размер на 1000 лв. Моли съда да осъди ответника да ѝ заплати исковата претенция, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до заплащането на сумата. Претендира разноски.

Ответната страна е подала отговор на исковата молба в срока по чл.131, ал.1 ГПК, като оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че липсва вина на застрахования при ищеца водач, като произшествието било настъпило, поради неправилното паркиране от страна на ищеца, който бил паркирал на пътното платно в двупосочна улица или върху тротоар. Алтернативно твърди, че било налице съпричиняване от страна на водача на увредения автомобил, който бил нарушил правилата, въведени от чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Алтернативно твърди, че не всички вреди, предявени от ищцовата страна, са в причинноследствена връзка с процесното ПТП, като претендираното обезщетение е свързано с ремонт на детайли, които не били увредени при процесното ПТП или цената е силно завишена. Счита, че заплатената от застрахователя сума изцяло покрива щетите по процесното МПС и допълнително обезщетение би имало възнаградителна, а не обезщетителна функция. Моли съда да отхвърли исковата молба. Претендира

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

За да бъде уважен предявеният иск с правна квалификация по чл. 432, ал. 1 КЗ, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следните кумулативни предпоставки: механизма на настъпване на процесното ПТП; наличието на виновно поведение на водача на л.а. „Опел Астра“ с рег. № . (което съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД се предполага до доказване на противното); наличието на причинна връзка между поведението на водача на л.а. „Опел Астра“ с рег. № ., настъпването на ПТП-то и вредоносния резултат, причинен на ищцата; размера на нанесените имуществени вреди.

С доклада на делото са обявени за безспорни между страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че по отношение на т.а. марка „Мерцедес“ с рег. № . е налице валидно застрахователно правоотношение с ответното застрахователно дружество за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, валидна към датата на ПТП-то.

Не е спорно между страните по делото и обстоятелството, че ответното дружество е заплатило на ищцовото по процесната щета застрахователно обезщетение в размер на 430,91 лева на 11.08.2023 г.

От показанията на свидетеля, управлявал застрахования при ответника автомобил, от представения двустранен протокол за ПТП, като и от заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че събитието е настъпило при следните обстоятелства: на 06.08.2023 г., около 11:00 часа, товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 316 ЦДИ“, с рег.№ ., е паркиран на ул. „Еровете“, срещу №7 от лявата страна, в посока от ул. „Ген. Михаил Кутузов“ към ул. „Преки път“, като поради наклона на платното за движение, автомобилът самопотегля (подхлъзва се) и реализира ПТП с паркирания пред него лек автомобил „Ауди Ку 7“, с рег.№ ..

Съдът намира, че ПТП е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на товарния автомобил Мерцедес Спринтер, който не е преценил необходимата му

дистанция за излизане от реда на паркираните превозни средства, като е загубил контрол над управляваното от него превозно средство.

Неоснователно е възражението на ответника за съпричиняване. Съобразно чл. 51, ал. 2 ЗЗД основание за намаляване на размера на отговорността на делинквента е, ако и пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите. Такова съпричиняване е налице, когато освен с поведението на делинквента увреждането се намира в пряка причинно-следствена връзка и с поведението на самия увреден. Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинно-следствена връзка. Ирелевантно е субективното отношение на пострадалия (т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г.). Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Ответникът, чиято е тежестта, не доказва твърдението си, че водачът на застрахования при ищеца автомобил е допринесъл за настъпване на събитието.

От свидетелските показания на свидетеля Тончев, който е бил пряк очевидец на нанесените по л. а. Ауди щети се установява, че при извършен от него и собственика на автомобила оглед са констатирани повреда на бронята, увреда на предния капак от лявата страна, който бил огънат, както и мигачи и халогени. От заключението на САТЕ се установява и че установения по-горе механизъм, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, щетите по лек автомобил „Ауди Ку 7“ с рег.№ ., се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на ПТП, като увреждането по лаковото покритие на предния капак може да бъде получено при така описания механизъм на настъпване на процесното ПТП.

Предвид изложеното, съдът намира, че е налице основание за възникване на задължение за заплащане на застрахователно обезщетение. Безспорно е, че при застраховка „Гражданска отговорност“ обемът на отговорността на застрахователя е идентичен с обема на отговорността на делинквента, но е лимитиран до размера на застрахователната сума - чл. 477, ал. 1 и чл. 493, ал. 1 от КЗ. Делинквентът отговаря за всички преки и непосредствени вреди (чл. 51, ал. 1 от ЗЗД), като целта на обезщетението е да постави увредения в имущественото състояние, което той е бил преди деликта. Следователно, принципът за пълна обезвреда изисква обезщетението за имуществени вреди да бъде в размер на разходите, които са необходими за възстановяване на увреденото имущество в състоянието от преди увреждането, без прилагане на коефициент на овехтяване.

Съгласно заключението на САТЕ, което съдът кредитира и което не е оспорено от страните в срока по чл. 200, ал. 3 ГПК, стойността на ремонта на процесното МПС, необходима за отстраняване на щетите, по средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 2908,32 лева. От тази сума ответникът е платил 1829,33 лева, поради което искът за непогасения остатък от 2 477,41 лева следва да бъде изцяло уважен, като върху тази сума следва да бъде присъдена и законната лихва от 18.08.2023 г. до погасяване на вземането.

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат

присъдени своевременно поисканите разноси в размер на 810 лева, в това число 110 лева за държавна такса, депозит за САТЕ 300 лева и възнаграждение за един адвокат - 400 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „„ АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Г. М. Димитров № 1, представлявано от Бисер И., *в да заплати на Р. Ж. С., ЕГН ******, гр. София, ул. Боян Магесник № 106, със съдебен адрес: гр. София, ж.к. Сухата река, бл.214, ап. 107, чрез адвокат П. И. Г., *на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата 2 477,41 лева (две хиляди четиристотин седемдесет и седем лева и четиридесет и една стотинки), представляваща незаплатена част от застрахователно обезщетение за отстраняване вредите на лек автомобил марка „Ауди Ку7“ с рег. № ., причинени от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 06.08.2023 г. в гр. София, ул. „Еровете“, срещу № 7, товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 316 ЦДИ“, с рег.№ . по вина на водача на лек автомобил товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 316 ЦДИ“, чиято отговорност е била покрита от „„ АД, по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законната лихва от 18.08.2023 г.** до окончателното погасяване на задължението, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **810 лева** (осемстотин и десет лева) – съдебни разноси.*

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____